

SPIS TREŚCI

Autorki	5
Wstęp	6
Tygodniowy plan zajęć	9
Rozkład materiału na cały rok	10
Propozycje książek pomocnych podczas rozpoczynania zajęć	11
Stałe elementy zajęć umuzykalniających (z elementami logorytmiki) oraz wskazówki metodyczne	12
Scenariusze zajęć	15
GRUDZIEŃ	17
TYDZIEŃ 13. ŚWIĘTY MIKOŁAJ – WYCZEKIWANY GOŚĆ	19
Poniedziałek	19
Wtorek	23
Środa	27
Czwartek	32
Piątek	35
TYDZIEŃ 14. W OCZEKIWANIU NA ŚWIĘTA BOŻEGO NARODZENIA	39
Poniedziałek	39
Wtorek	43
Środa	47
Czwartek	53
Piątek	55
TYDZIEŃ 15. PRZY WIGILIJNYM STOLE	59
Poniedziałek	59
Wtorek	62
Środa	67
Czwartek	72
Piątek	75
TYDZIEŃ 16. ZEGARY I ZEGARKI. GODZINY, MINUTY I SEKUNDY	79
Poniedziałek	79
Wtorek	83
Środa	87
Czwartek	91
Piątek	94
STYCZEŃ	99
TYDZIEŃ 17. ZACZYNAMY KOLEJNY ROK	101
Poniedziałek	101
Wtorek	104
Środa	110
Czwartek	115
Piątek	118

TYDZIEŃ 18. SANKI I BAŁWANKI – ZIMOWE ZABAWY	123
Poniedziałek	123
Wtorek	127
Środa	131
Czwartek	136
Piątek	139
TYDZIEŃ 19. DZIEŃ BABCI I DZIEŃ DZIADKA – DRZEWO GENEALOGICZNE RODZINY	143
Poniedziałek	143
Wtorek	146
Środa	151
Czwartek	157
Piątek	160
TYDZIEŃ 20. ZIMOWE ŻYCIE ZWIERZĄT	165
Poniedziałek	165
Wtorek	168
Środa	172
Czwartek	178
Piątek	181
LUTY	187
TYDZIEŃ 21. SPORTY ZIMOWE	189
Poniedziałek	189
Wtorek	193
Środa	197
Czwartek	202
Piątek	205
TYDZIEŃ 22. BAL NAD BALE! ZWYCZAJE KARNAWAŁOWE	209
Poniedziałek	209
Wtorek	213
Środa	217
Czwartek	223
Piątek	226
TYDZIEŃ 23. KOTY PIECUCHY – ŚWIATOWY DZIEŃ KOTA	231
Poniedziałek	231
Wtorek	234
Środa	239
Czwartek	245
Piątek	248
TYDZIEŃ 24. „KOT W BUTACH” I INNE BAJKI	253
Poniedziałek	253
Wtorek	257
Środa	261
Czwartek	266
Piątek	268
Zapisy nutowe piosenek	273
Bibliografia	283
Wykaz multimediiów na pendrivie	287

TYDZIEŃ 13. ŚWIĘTY MIKOŁAJ – WYCZEKIWANY GOŚĆ

PONIEDZIAŁEK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA LINGWISTYCZNA Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Wlazła tęga gęś na grzędę...” Wstępna nauka pisania liter ę, Ę	IV 2, 4, 5, 6, 8
ĆWICZENIA RUCHOWE Kształtowanie szybkości i koordynacji ruchowej w zabawach i ćwiczeniach z szarfami	I 2, 5, 8; III 5

EDUKACJA LINGWISTYCZNA: ZABAWY SŁUCHOWO-JĘZYKOWE I WSTĘPNA NAUKA PISANIA LITER

Temat: Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Wlazła tęga gęś na grzędę...”.
Wstępna nauka pisania liter ę, Ę

Cele ogólne:

- rozwijanie gotowości do nauki czytania i pisania;
- poznawanie prawidłowego sposobu kreślenia liter: kierunku i kolejności ruchów ręki.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha nagrania wierszyka i odpowiada na pytania dotyczące jego treści;
- słucha fragmentów wierszyka i powtarza je rytmicznie, bez klaskania i z klaskaniem;
- słucha nagrania głoski [ę] i powtarza ją;
- reaguje określonym ruchem na obecność głoski [ę] w wyrazie;
- dokonuje syntezy sylab, innych cząstek wyrazów oraz głosek;
- kreśli pisane litery ę, Ę ręką w powietrzu, palcem po wzorze oraz kredką i ołówkiem po śladzie.

Środki dydaktyczne: nagrania ćwiczeń (CD 1, ścieżki 58–63); wzory pisanych liter **ę**, **Ę** (z teczki „Pomoce demonstracyjne”); wzory liter **ę**, **Ę** dla każdego dziecka (z teczek „Harmonijne przedszkolaki działają”); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 1, s. 28).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Uważne słuchanie wierszyka (CD 1, ścieżka 58)

Polecenie: *Posłuchajcie uważnie wierszyka i powiedzcie, o jakim ptaku jest w nim mowa.*

Wlazła tęga gęś na grzędę.

Zagęgała: „Tutaj będę!”

Kura stęka: „Gęś na grzędzie?

W pierwszym rzędzie? Co to będzie?”¹

2. Rozmowa o treści wierszyka

Nauczyciel czyta wierszyk, a następnie prowadzi rozmowę, zadając kolejne pytania, np.:

- *O jakim ptaku jest wierszyk?*
- *Na co weszła gęś?*
- *Co to znaczy, że gęś była „tęga”?*
- *Jakie ptaki naprawdę siedzą na grzędzie?*

3. Słuchanie i rytmiczne powtarzanie wierszyka (CD 1, ścieżka 59)

Polecenie: *Śluchajcie i powtarzajcie w tym samym rytmie.*

Wlazła tęga gęś na grzędę...

4. Słuchanie i rytmiczne powtarzanie wierszyka z klaskaniem (CD 1, ścieżka 60)

Polecenie: *Śluchajcie i powtarzajcie rytmicznie, odpowiednio klaszcząc.*

Wlazła tęga gęś na grzędę...

5. Słuchanie i powtarzanie głoski [ę] (CD 1, ścieżka 61)

Polecenie: *Śluchajcie uważnie głoski [ę] i powtarzajcie tak samo.*

ę ę ę ę ę

6. Reagowanie ruchem na obecność głoski [ę] w wyrazie (CD 1, ścieżka 62)

Polecenie: *Stańcie prosto. Śluchajcie uważnie wyrazów. Gdy usłyszycie w wyrazie głoskę [ę], poruszajcie „skrzydłami” jak gęś.*

ręka, gęsi, meble, węgiel, siekiera, stękać, Czesio, gęśle, siedzę, geganie

7. Ćwiczenia syntezy słuchowej różnych części wyrazów (CD 1, ścieżka 63)

Polecenie: *Śluchajcie uważnie sylab, innych części wyrazów i głosek, a następnie wypowiadajcie całe wyrazy:*

- *gę-ga-nie, gęst-wi-na, Wę-go-rze-wo, gę-sia-recz-ka;*
- *gę-ś, masz-er-uj-ę, węg-orz-e, t-ę-ga;*
- *[k-ę-s], [s-ę-k-i], [m-a-l-u-j-ę], [g-ę-s-t-y].*

¹ Autorką wszystkich wierszyków wykorzystanych w scenariuszach z edukacji lingwistycznej jest Małgorzata Barańska. Większość z nich pochodzi z publikacji: Barańska M., *Lubię głoski, rytm i ruch! Ćwiczenia uwagi słuchowej, koordynacji słuchowo-ruchowej oraz syntezy i analizy słuchowej*, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2020.

8. Zabawa ruchowa „Na wiejskim podwórku”

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy. Dzieci z każdej grupy będą naśladować ptaki: gęsi, kaczki, kury. Na hasło: *Gęsi!* przedszkolaki z odpowiedniej grupy ustawiają się jeden za drugim i chodzą „po podwórku”, poruszając „skrzydłami”. „Kaczki” chodzą w przysiadzie, a „kury” grzebią pazurkami w ziemi. Po chwili dzieci mogą zamienić się rolami.

9. Nauka pisania liter **ę, Ę**

Dzieci siedzą skrzyżnie przed tablicą. Nauczyciel pokazuje i głośno czyta pisane litery **ę, Ę**. Przedszkolaki czytają je wspólnie oraz indywidualnie. Następnie nauczyciel pisze litery palcem po wzorze, zwracając uwagę dzieci na to, że każdą z nich pisze się ruchem ciągłym. Dzieci kilkakrotnie powtarzają odpowiednie ruchy ręką w powietrzu, paluszkami na podłodze itp. Na koniec nauczyciel rozdaje przedszkolakom wzory liter **ę, Ę**. Dzieci ćwiczą na nich pisanie paluszkami.

10. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 1, s. 28)

Przedszkolaki pracują indywidualnie. Nauczyciel zwraca uwagę, aby dzieci pisały każdą literę ruchem ciągłym.

ĆWICZENIA RUCHOWE

Temat: Kształtowanie szybkości i koordynacji ruchowej w zabawach i ćwiczeniach z szarfami

Najważniejsze zadania:

- nauka zabawy „Ptaki w gniazdach”;
- kształtowanie szybkości i koordynacji ruchowej;
- utrwalanie nawyku przyjmowania prawidłowej postawy.

Miejsce: sala gimnastyczna lub boisko.

Przybory: szarfy; pałeczki sztafetowe; chorągiewki.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wstępna

1. Zbiórka w szeregu, powitanie, przedstawienie zadań

2. Biegi dookoła sali

Każde dziecko trzyma w ręku szarfę i wykonuje następujące ćwiczenia:

- bieg dookoła sali z szarfą w ręku;
- bieg z szarfą w ręku i krążenie prawym, a potem lewym ramieniem;
- cwał bokiem z szarfą w ręku.

3. Ćwiczenia z szarfami w postawie stojącej:

- rozkrok, ramiona wyprostowane i uniesione, złożona na pół szarfa trzymana oburącz – krążenie tułowia: trzy razy w prawo i trzy razy w lewo;
- skłony tułowia: na raz – do nogi lewej, na dwa – w przód, na trzy – do nogi prawej, na cztery – wyprost z wyciągnięciem ramion w górę;

- ramiona wyciągnięte w bok – uniesienie prawej nogi z ułożoną na niej szarfą, liczenie do trzech i opuszczenie nogi; to samo ćwiczenie z lewą nogą;
- szarfa ułożona na podłodze – przeskoki obunóż, potem jednonóż;
- złożona na pół szarfa trzymana oburącz – naprzemienne wypady nóg w przód z jednoczesnym unoszeniem wyprostowanych ramion;
- szarfa trzymana przy plecach – „wycieranie się ręcznikiem” z jednej i z drugiej strony.

Część główna

1. Zabawa bieżna „Ptaki w gniazdach”

Dzieci ustawiają się trójkami w kołach (oddalonych od siebie o trzy–cztery metry) utworzonych z szarf – w „gniazdach”. Kilka osób nie ma swoich „gniazd” i stoi w luźnej gromadce. Na hasło: *Ptaki z gniazd* dzieci „wyfruwają” z „gniazd” i biegają swobodnie po sali razem z tymi, które „gniazd” nie miały. Na hasło: *Ptaki do gniazd* wszystkie przedszkolaki starają się znaleźć swoje „gniazdo” (w każdym kole mogą znaleźć się tylko trzy osoby).

2. Zabawa bieżna „Berek z ogonkami”

Nauczyciel wyznacza berka (jedną lub dwie osoby). Pozostałe dzieci otrzymują szarfy, które doczepiają z tyłu do spodenek (wkładają za gumki), tworząc w ten sposób „ogonki”. Na umówiony sygnał przedszkolaki uciekają, a berek je goni, próbując złapać i odczepić jakiś „ogonek”. Gdy mu się to uda, doczepia szarfę do swoich spodenek i ucieka. Osoba bez szarfy zostaje berkiem.

3. Bieg sztafetowy

Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach. Przed każdym rzędem w odległości dwunastu metrów stoi chorągiewka. Pierwsze dzieci z drużyn trzymają pałeczki sztafetowe (lub szarfy). Na umówiony sygnał biegną do chorągiewek, okrążają je, wracają do rzędów i przekazują pałeczki kolejnym zawodnikom.

Część końcowa

1. Zabawa z elementami korekcji postawy „Chodzi lisek koło drogi”

Dzieci siedzą lub stoją w kole z ramionami ułożonymi w „skrzydełka” i śpiewają:

*Chodzi lisek koło drogi,
cichuteńko stawia nogi.
Lis, lis ogon ma,
nie wiadomo, komu da.*

Dziecko – „lisek” – chodzi wokół śpiewającej grupy na palcach, trzymając w dłoni szarfę. Pod koniec piosenki kładzie ją za plecami wybranej osoby. Osoba ta chwytą szarfę i goni „liska” dookoła siedzących lub stojących dzieci. Gdy uciekający zajmie zwolnione miejsce, zabawa rozpoczyna się od nowa, a „liskiem” zostaje dziecko z szarfą. Jeśli „lisek” zostanie złapany, nadal odgrywa tę rolę.

2. Zbiórka i pożegnanie

WTOREK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ Układanie i rozwiązywanie zadań z treścią z zastosowaniem zbiorów zastępczych	IV 5, 12, 14, 15
NAUKA CZYTANIA Czytanie sylab zamkniętych i otwartych oraz wyrazów	IV 4, 6
ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE Portret Świętego Mikołaja – wycinanie elementów, nacinanie wzdłuż linii prostych, ułożenie i przyklejenie na kartce	I 7; III 8; IV 6

EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ

Temat: Układanie i rozwiązywanie zadań z treścią z zastosowaniem zbiorów zastępczych

Cele ogólne:

- przygotowanie dzieci do analizy podanych informacji i wyciągania wniosków;
- układanie treści do przygotowanych elementów;
- ilustrowanie treści zadania za pomocą elementów zastępczych, takich jak patyczki, figury geometryczne, przedmioty naturalne;
- odnajdywanie pytania w zadaniu;
- stosowanie operacji i działań algebraicznych;
- układanie odpowiedzi do zadania.

Cele operacyjne

Dziecko:

- obserwuje działania nauczyciela i je powtarza;
- analizuje treść wysłuchanego zadania;
- analizuje sposób ułożenia przedmiotów;
- tworzy strategie rozwiązywania zadania;
- sprawnie przelicza elementy;
- intuicyjnie stosuje dodawanie i odejmowanie – bez używania znaków matematycznych;
- odpowiada na pytanie wynikające z treści zadania.

Środki dydaktyczne: zielone frotki (jeśli przedszkolaki nadal mają problemy z wyznaczaniem stron ciała); worek z zabawkami (tyle zabawek, ile jest dzieci w grupie); licznymy – patyczki; kartka z narysowanym workiem dla nauczyciela i dla każdego dziecka (z CD 7); kartoniki ze zdjęciami lalek, misiów, samochodów i piłek (z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 1, s. 38); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 1, s. 29).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Utrwalanie orientacji w przestrzeni i znajomości stron ciała

Dzieci siedzą w półkolu na dywanie. Nauczyciel pokazuje im worek i zadaje pytania: *Co to jest? Co jest w środku? Jak wygląda na zewnątrz? Z której mojej strony leży?* itp. Kładzie worek po swojej lewej stronie, z przodu, z tyłu, z prawej strony itp. Jeżeli przedszkolaki mają kłopot z rozróżnianiem lewej i prawej strony ciała osoby znajdującej się naprzeciwko, nauczyciel wkłada frotkę na swoją lewą rękę.

2. Analiza treści zadania i tworzenie problemu matematycznego

Nauczyciel trzyma worek z zabawkami i mówi: *Mikołaj zrobił prezenty dla wszystkich dzieci w naszej grupie i schował je do worka. Ile zabawek włożył do środka?* Powtarza zadanie i wyraźnie akcentuje pytanie. Wyciąga zabawki z worka, dzieci je przeliczają, a prowadzący pyta ponownie: *Ile zabawek Mikołaj schował do worka?* Przedszkolaki odpowiadają pełnym zdaniem: *Mikołaj schował do worka ... zabawek.* Nauczyciel, oczekując uzasadnienia, pyta: *Dlaczego Mikołaj włożył ... zabawek do worka?* Dzieci powinny odpowiedzieć: *Włożył ... zabawek, ponieważ zrobił prezent dla każdego dziecka.* Prowadzący chwali przedszkolaki za poprawny tok rozumowania, a następnie formułuje trudniejsze zadanie: *Mikołaj zrobił prezenty dla wszystkich dzieci w naszej grupie i schował je do worka. Najpierw dał prezenty dziewczynkom. Ile prezentów zostało w worku?* Powtarza zadanie i wyraźnie akcentuje pytanie. Wyciąga zabawki z worka i rozdaje je dziewczynkom. Później przelicza z dziećmi upominki, które zostały w worku. Jeszcze raz formułuje pytanie, oczekuje odpowiedzi pełnym zdaniem i jej uzasadnienia. Przeprowadza serię podobnych ćwiczeń, zwracając uwagę, aby dzieci odpowiadały na pytania.

W kolejnym ćwiczeniu wszystkie prezenty leżą na podłodze, worek jest pusty. Nauczyciel podaje treść zadania i prosi jedno z dzieci, aby postępowало zgodnie z tym, co usłyszy. Mówi: *Mikołaj zrobił prezenty dla wszystkich dzieci w naszej grupie i chce schować je do worka. Najpierw włożył do worka osiem prezentów. Ile prezentów musi jeszcze włożyć do worka?* Powtarza zadanie, akcentując pytanie. Dzieci analizują i liczą: *Było ... zabawek. Mikołaj włożył osiem zabawek. Zostało jeszcze ... zabawek do włożenia.* Nauczyciel jeszcze raz zadaje pytanie, a przedszkolaki odpowiadają pełnym zdaniem.

3. Tworzenie problemu matematycznego. Ilustracja zadania za pomocą zbiorów zastępczych

Dzieci siedzą w półkolu na dywanie. Każde z nich ma przed sobą liczmany – patyczki i kartkę formatu A4 z narysowanym workiem. Nauczyciel kładzie przed sobą taką samą kartkę i mówi: *To jest worek z prezentami. Mikołaj włożył do worka trzy lalki i dwa misie. Ile zabawek włożył do worka Mikołaj?* Prowadzący układa na swojej kartce kartoniki ze zdjęciami lalek i misiów. Wtedy dzieci przedstawiają zadanie za pomocą patyczków: układają kolejno trzy patyczki i dwa patyczki. Przeliczają je i odpowiadają na pytanie nauczyciela. Ten mówi: *Teraz Mikołaj dołożył jeszcze cztery samochody. Ile razem jest zabawek w worku?* Na swojej kartce dodaje zdjęcia z samochodami, a dzieci dokładają u siebie cztery patyczki, przeliczają wszystkie i udzielają odpowiedzi. Prowadzący podaje następane zadanie: *Mikołaj odwiedził dzieci i dał im dwie lalki. Ile zabawek zostało w worku?* Przedszkolaki wykonują odpowiednie czynności. Kolejne zadania nauczyciel dostosowuje do tempa pracy i poziomu umiejętności dzieci.

4. Zabawa ruchowo-słuchowa „Maszeruję, maszeruję”

Małgorzata Barańska

Maszeruję, maszeruję²

Maszeruję, maszeruję

i do rytmu przytupuję.

Ręce w marszu pomagają,

bo zadanie takie mają.

Dzieci stoją w szeregu lub w rozsypce, przodem do nauczyciela.

- Uczą się maszerować w miejscu. Nauczyciel powinien zwrócić uwagę na to, żeby unoszeniu lewej nogi towarzyszył ruch do przodu prawej ręki, a unoszeniu prawej nogi – ruch lewej ręki.
- Rytmicznie maszerują (osiem kroków), głośno licząc: *Raz i, dwa i, trzy i, cztery! Raz i, dwa i, trzy i, cztery!*
- Maszerują, powtarzając po nauczycielu kolejne wersy rymowanki. Wierszyk należy powtórzyć trzy razy, bez przerw. Jeśli nauczyciel uzna to za wskazane, może wypowiadać po dwa wersy wierszyka zamiast po jednym.

5. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 1, s. 38)

Nauczyciel wyjaśnia sposób wykonania zadań. Kontroluje pracę dzieci, poprawia ułożenie narzędzia do pisania itp.

6. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 1, s. 29)

Dzieci wykonują ćwiczenie 3. Nauczyciel wyjaśnia sposób pracy, zwracając uwagę na długość linii, ich wzajemne położenie i kierunek kreślenia – od strony lewej do prawej. Razem z dziećmi analizuje rytm – kolor, położenie i liczbę elementów. Dzieci głośno wypowiadają nazwy kolorów i wskazują je palcem. Prowadzący podkreśla powtarzalność układu.

NAUKA CZYTANIA

Temat: Czytanie sylab zamkniętych i otwartych oraz wyrazów

Cel ogólny:

- rozwijanie prawidłowego sposobu czytania: płynnego przechodzenia z głoski na głoskę (z litery na literę).

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha nagrania sylab, śledząc wzrokiem ich zapisy;
- czyta prawidłowo pary podobnych sylab typu: **iś–is**;
- czyta prawidłowo sylaby typu: **Sio, sią**;
- czyta prawidłowo wyrazy typu: „Asia”, „miś”;
- dobiera wyrazy do obrazków.

² Barańska M., *Maszeruję, maszeruję*, [w:] M. Barańska, *W marszu mówię, klaszczę, gram. Ćwiczenia rozwijające koordynację ruchową i ruchowo-słuchową*, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2020, s. 10.

Środki dydaktyczne: tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 1, s. 20; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 1, s. 20); nagrania ćwiczeń (CD 4, ścieżki 35, 36).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna

1. Praca przed tablicą

Ćwiczenie 1. Wszyscy wspólnie z nauczycielem czytają pary sylab. Następnie chętne dzieci podchodzą do tablicy, aby przeczytać po jednej parze i wskazać różnice między sylabami.

Ćwiczenie 2. (CD 4, ścieżka 35). Nauczyciel przesuwa palcem po liniach łączących dwuznaki **si** z literami, a dzieci słuchają nagrania nr 35 lub jednocześnie z lektorem czytają sylaby. Następnie głośno czytają sylaby wspólnie z nauczycielem.

Ćwiczenie 3. (CD 4, ścieżka 36). Dzieci słuchają nagrania nr 36 lub czytają sylaby jednocześnie z lektorem. Następnie czytają sylaby wspólnie z nauczycielem. Na koniec chętne przedszkolaki podchodzą do tablicy, żeby przeczytać sylaby samodzielnie, wodząc pod nimi paluszkami.

Ćwiczenie 4. Dzieci czytają wyrazy wspólnie z nauczycielem. Następnie chętne przedszkolaki podchodzą kolejno do tablicy, żeby przeczytać po jednym wyrazie i połączyć go linią z obrazkiem.

2. Zabawa ruchowa „Misie”

Nauczyciel mówi: *Wyobraźcie sobie, że jesteście misiami. Dobierzcie się w pary i stańcie naprzeciw siebie. Niech jeden „mis” z każdej pary pokaże drugiemu „misiowi” ćwiczenie gimnastyczne. Drugi „mis” wykonuje ćwiczenie, a potem sam prezentuje inne. „Misie” mogą np. skakać obunóż, skakać na jednej nodze, robić pajacyki albo udawać, że wspinają się na drzewo. Zabawę należy powtórzyć kilka razy.*

Część indywidualna („Harmonijne przedszkolaki czytają”, z. 1, s. 20)

Przedszkolaki samodzielnie wykonują polecenia. Nauczyciel pomaga indywidualnie. Następnie prosi chętnych o głośne przeczytanie materiału z ćwiczenia 1, 3 lub 4.

Dzieci, które tego potrzebują, podczas indywidualnej części zajęć powinny wrócić do wskazanych przez nauczyciela ćwiczeń znajdujących się na wcześniejszych stronach książki.

ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE

Temat: Portret Świętego Mikołaja – wycinanie elementów, nacinanie wzdłuż linii prostych, ułożenie i przyklejenie na kartce

Cele ogólne:

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i pamięci;
- rozwijanie małej motoryki.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha wyjaśnień nauczyciela;
- wycina elementy obrazka;
- nacina kartkę wzdłuż linii;
- układa portret z wyciętych części na kartce A4;
- przykleja części obrazka na kartkę.

Środki dydaktyczne:

- dla nauczyciela: wycięte elementy obrazka – broda i pompon (z CD 7), nożyczki;
- dla każdego dziecka: karta 12 z teczki „Harmonijne przedszkolaki działają”, nożyczki, klej, kolorowa kartka A4.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna – wyjaśnienie zadania

Przedszkolaki siedzą skrzyżnie. Nauczyciel demonstruje, w jaki sposób należy ponacinać brodę Świętego Mikołaja i pompon do czapki. Wyjaśnia, że po wycięciu wszystkich elementów i ponacinaniu brody oraz pompona trzeba ułożyć je na kartce i przykleić.

Część indywidualna – wykonanie zadania:

- przygotowanie karty 12, nożyczek, kleju i kolorowej kartki A4;
- wycięcie elementów portretu Świętego Mikołaja;
- ponacinać brody i pompona;
- umieszczenie elementów na kartce i przyklejenie ich;
- uporządkowanie miejsca pracy;
- umieszczenie pracy na wystawie.

ŚRODA

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA JĘZYKOWA Z PRZYRODNICZĄ Jedzie, jedzie, jedzie gość! Wiersz Małgorzaty Barańskiej pt. „Jedzie gość”	I 5; II 1, 2; III 8, 9; IV 2, 5, 6
NAUKA CZYTANIA Czytanie wyrazów i zdań	IV 4, 6
UMUZYKALNIENIE Zabawy z piosenką „Pani Zima wszystkich wita”	I 5; III 5; IV 7